

ARMADA BO SKUŠALA ZAVOJEVATI MADEIRO

PREDNO SE BO VOJAŠTVO IZKRCALO, BODO KROŽILI LETALCI NAD FUNCHALOM

Nadalje čete so na poti proti otoku, na katerem je izbruhnila vstaja. — Angleška križarka je odplula proti Madeiri. — Ameriška parobrodna služba se neovirano vrši. — Vojaška junta je izdala manifest, v katerem pravi, da so bile z dovoljenjem prebivalstva mobilizirane rezerve,

LIZBONA, Portugalska, 7. aprila. — Dasi je vlada sklenila mirnim potom zatreti vstajo na otoku Madeiri, bo najbrž prišlo do velikega prelivanja krvi. Če ne bo šlo zlepa, bo šlo pač zgrda, in vlada je pripravljena na vse slučaje.

Predno je odplula transportna ladja "Pedro Gomez" so nastale razne tehnične težkoče in odplutje se je za več ur zakasnilo. Ladja je šele proti večeru odrinila od brega. Na nji se nahaja šeststo vojakov.

Spremlja jo kanonski čoln "Zaire".

Jutri bo odplul transportni parnik "Jubango". Na njem bodo štirje aeroplani in 2. artilerijski polk.

V četrtek bo odplul transportni parnik "Lima" z nadaljnjimi ojačenji proti Funchalu.

Pred odplutjem "Pedro Gomez-a" se je podal na krov predsednik Carmona ter pozival vojake, naj zastavijo vse za čast domovine.

Predno se bo vojaštvo izkrcalo, bodo krožili nad Funchalom portugalski aeroplani, iz katerih bodo metali piloti letake s pozivom, naj se vstasi prostovoljno udajo, češ, da se v tem slučaju ne bo nikomur nič žalega zgodilo.

Zaenkrat je zelo dvomljivo, da bi imel poziv kaj uspeha.

Vlada je danes odločno dementirala vesti, da se je vstaja razširila tudi na Azorsko otočje.

Vse brzojavke, ki odhajajo s Portugalske na Madeiro, oziroma nasprotno, so podvržene najstrožji cenzuri.

GIBRALTAR, 7. aprila. — Danes je odplula proti Funchalu angleška bojna ladja "London".

Angleška admiraliteta izjavlja, da je bila križarka "London" zato poslana proti Madeiri, da bo ščitila interese tamošnjih državljanov. Kot poročano, je na Madeiri velika angleška kolonija.

NEW YORK, N. Y., 7. aprila. — Sovražnosti, ki bodo izbruhnile med vstaji v Funchalu in portugalskimi ekspedicijskimi četami, ne bodo ovirale voznega reda parnikov, ki so odpluli iz New Yorka proti raznim evropskim pristaniščem. Uradniki Fabre črte, edine družbe, koje parniki plujejo redno med New Yorkom in Funchalom, so izjavili, da bo odplul iz New Yorka dne 23. aprila parnik "Sinaia" ter bo došel dne 3. maja v Funchal.

Ako bi na Madeiri izbruhnili resni nemiri, parnik ne bo skušal pristati v Funchalu. Končno odločitev bo pa prišla iz glavnega urada v Marseilles.

Tukajšnje turistične agenture pravijo, da se bo vršil prihodnji izlet ameriških turistov na Madeiro šele jeseni.

FUNCHAL, Madeira, 7. aprila. — Vojaška junta, ki je strmoglavila portugalsko vojaško administracijo, je izdala javen poziv za takojšnje ustanovljenje ustavne vlade.

Manifest pravi, da so bile rezerve mobilizirane z dovoljenjem prebivalstva in da bodo branile revolucijonarno gibanje proti vsem vmešavanjem lizbonske vlade.

Da si zagotove vstasi hrano in druge potreščine, so zaplenili tri portugalske ladje.

Vstasi zahtevajo, da se ne sme nikogar poslati v pregnanstvo, ne da bi se proti njemu vršila sodnijska obravnava; odpravo cenzure ter skorajšnji razpis splošnih volitev.

General Sousa Diaz je prevzel governerski urad. Med vstaškimi voditelji je cela vrsta armadnih častnikov, ki so se borili tekom svetovne vojne na strani žaveznikov.

NEMIR RADI RASKOBOVE POSANICE

Jug hoče potlačiti prohibicijski problem. — Republikanec Ayres iz Kansasa je mnenja, da bo narodni komitej demokratov odobril stališče Raskoba.

WASHINGTON, D. C., 7. aprila. — Spor v demokratskem taborišču je iznova vzplamtel, ko je Raskob, predsednik narodnega komiteja, naprosil v okrožnici člane komiteja, naj zavzamejo svoje stališče glede modificiranja 18. amendmenta.

Cela vrsta članov je takoj zavzela stališče, naj se ne podredi gosposarskih vprašanj prohibicije. Izjavili so, da bodo nadaljevali s svojo kampanjo ter prepredili sprejem Raskobove platforme.

Senator Hull, iz Tennesseeja je rekel:

— Gospodarski problemi morajo stati na prvem mestu v programu. Pismo Raskoba je dvomljiv poskus, da se napravi prohibicijsko vprašanje za eno prvih vprašanj. Kar pravi Raskob v svojem pismu glede problemov, se zdi človeku neresnično.

Nezaposlenost, depresija, carinska vprašanja in deficit v zakladnici morajo najti isto vpoštevjanje v programu kot prohibicija.

Republikanec Ayres iz Kansasa, istotako suhač, pa je mnenja, da bo večina članov narodnega komiteja odobrila nazore Raskoba glede prohibicijskega vprašanja. Ni se treba pozabiti, da so bili člani izvoljeni leta 1928, ko je bil kandidat stranke Alfred E. Smith.

Senator Walsh iz Montane se ni hotel izraziti glede načrtov Raskoba.

GANDHI JE NAMENJEN V AMERIKO

Ne ve se, če bo odpotoval pred konferenco ali pa po konferenci.

Angleška vlada zre po strani na njegov namen.

NEW DELHI, Indija, 7. aprila. — Mahatma Gandhi se peča z mislijo, da odpotuje v Ameriko, da obišče deželo, ki je bila prva, ki se je o tresla angleškega gospodstva.

Ne ve pa se še, če bo to storil pred konferenco v Londonu ali pa po konferenci.

Ameriko hoče obiskati kot privaten človek.

Angleška vlada zre na nameravano potovanje Gandhija z nevoljo. Nikdo ne veruje, da bi prišel Gandhi semkaj brez namena.

THAW SE NE SME IZKRCATI V ANGLIJO

SOUTHAMPTON, Anglija, 6. apr. — Ko je došel semkaj parnik "Europa", so uradniki angleških pristaniških oblasti prepovedali izkrcanje znanemu ekscentričnemu ameriški milijonarju Harryju Thawu. Thaw je rekel, da mu je vseeno. V Angliji se sploh ni maral muditi, ampak je namenjen na čehoslovaško, kjer bo obiskal predsednika Masaryka.

A. J. ČERMAK IZVOLJEN ZA ŽUPANA

Pri županskih volitvah v Chicagu je bil dosedanj župan Thompson poražen z dvestotisoč glasovi.

CHICAGO, Ill., 7. aprila. — Pri županskih volitvah v Chicagu je zmagal demokrat Anton J. Čermak. Njegov nasprotnik je bil republikanec William Hale Thomson, pod kojega uraditvanjem se je mesto žalostno proslavilo z umori, napadi in drugimi zločini.

Dosedaj ni še noben kandidat zmagal s tako večino kot Čermak. Dobil je najmanj dvestotisoč glasov več kot pa njegov nasprotnik.

Volitve so bile mirne. Počil ni niti en strel, dasi so pričakovali velikih demonstracij.

Thomson je bil dvajset let župan.

Čermak je rodom Čeh ter je bil v svojih mladih letih majner. Rojen je bil leta 1873 v Prahi.

TEMELJITI AVTOMOBILISTI

FREEMPORT, L. I., 7. aprila. — George P. Henry je s svojim avtomobilom do smrti povozil 73-letno zamorko Martha Plains. Takoj je odhitel v neko garažo ter telefoniral policiji, kaj se je zgodilo. Medtem je privozil po cesti Robert Pleugner ter povozil zamorkino truplo. Mislil je, da jo je on usmrtil, je tudi on telefoniral policiji.

Ko sta se avtomobilista vrnila na poročišče nesreče, ni bilo trupla nikjer. Medtem je namreč prišel tretji avtomobilist in povozil truplo. Mislil je, da je v zamorki še kaj življenja, jo je odvedel v bolnišnico.

GLAVO JI JE RAZBILA

V Jersey City, N. J., so aretirali 36-letno Josephine Sullivan, ki je svoji sestanovalki, 41-letni Mary Mahan, razbila s steklenico črepi njo. Mrs. Mahan se nahaja v bolnišnici v jako opasnem stanju. Ženski sta baje nekoliko preveč pili in se nato začeli prepirati.

HAITSKA ZAKONODAJA

PORT-AU-PRINCE, Haiti, 7. apr. — Prva hajska zakonodaja, ki je bila izvoljena po štirinajstih letih potom javnih in splošnih volitev, se je danes sestala. — Predsednikom zbornice je bil izvoljen dr. Joseph Loubezu.

POINCARE ŽE ZOPET DELA

PARIZ, Francija, 7. aprila. — Francoski državnik Raymond Poincare, ki je bil več tednov težko bolan, je po mnenju zdravnikov, popolnoma ozdravel. Zdaj že nadaljuje s pisanjem svoje knjige "V službi Francije".

INSPEKCIJA ZRAČNIH PRISTAJALIŠČ

PARIZ, Francija, 7. aprila. — Francoski znan minister Dumesnil se je podal v severno Afriko, da preišče tamošnje ozemlje, kje bi bili najboljše prostori za pristajališča aeroplanov.

ADVERTISE
in "GLASNARODA"

STAROSTNE PENZIJE

V petnajstih ameriških državah je že uveljavljeno starostno zavarovanje. — Narodna konferenca v New Yorku.

WASHINGTON, D. C., 7. aprila. — Gibanje za starostno zavarovanje je dobilo mogočen napredek v tekočem letu. Ameriška zveza za starostno zavarovanje je priobčila poročilo, iz katerega je razvidno, da je 15 držav uvedlo starostne penzije. Marja meseca je uvedla država West Virginia postavo za starostno zavarovanje in Oregon je imenoval komisijo, ki se bo pečala s tem vprašanjem.

Za gotovo se pričakuje od države New Jersey, da bo že v tem zasedanju zakonodaje sprejela tozadevno postavo.

Vprašanje starostnega zavarovanja bo predmet narodne konference, ki se bo sestala v Grand Central palači v mestu New Yorku.

ČUDOVITA SO POTA USODE

Vdova se je poročila z nemškim častnikom, ki je tekom vojne usmrtil njenega moža.

LONDON, Anglija, 7. aprila. — Čudna so pota usode — pravi pregovor — pa je res taklo.

Vdova angleškega avijatika se je poročila z bivšim nemškim častnikom, kateri je začetkom leta 1918 izstrelil iz zraka zrakoplov njenega moža.

Par mesecev po premirju se je vdova Mrs. G. Duff seznanila v nekem kopalšču z nemškim letalcem von Kohenloche.

Povedala mu je, da je izgubila v vojni svojega moža, nakar se je razvilo med njima intimno prijateljstvo.

Pri neki priliki mu je pripovedovala, kakšne smrti je umrl njen mož. Nemški letalec jo je vedno bolj zažuden poslušal, slednjič je pa vzkliknil — Moj Bog, jaz sem bil tisti, ki ga je usmrtil.

Ona se je vsa ogorčena poslovila od njega, on je bil pa žalosten, ker je po trko čudnem naključju izgubil svojo drago prijateljico.

Minila so leta. Lani za božične praznike sta se pa zopet slučajno sestala v Parizu kot gosta nekega ameriškega konzularnega uradnika.

Kohenloche se je začel ponovno opravičevati, čeden možak je bil, po dvanajstih letih pa tudi vdova na marsikaj pozabi.

In tako se je zgodilo, da sta se prejšnji teden poročila v Berlinu Mrs. G. Duff in Otto von Kohenloche.

DVOBOJ NA VELIKONOČNO NEDELJO

MEXICO CITY, Mehika, 7. aprila. — Dva Mehikanca, krita imena do zdaj še niso znana, sta si izbrala velikonočno nedeljo za dvoboj. Odpečljala sta se na dirkališče izven mesta, šla v majhen gozdček ter pričela streljati drug na drugega.

Dvoboj se je vršil brez zdravniške in brez sekundantov. Ko je prvi padel ranjen na zemljo, se je njegov nasprotnik naglo odpečljal.

Ranjenca je našel neki uslužbenec dirkališča ter ga je dal odvesti v bolnišnico.

Imena obeh so zmenkrat še neznan.

POLET IZ ANGLIJE V CAPETOWN

Nov rekordni čas je bil ustanovljen za polet na velike razdalje. — Nobenega sledu o izgino-lem avstralskem letalcu. Truplo italijanskega letalca.

CAPETOWN, Južna Afrika, 7. apr. — Poveljnik Glen Kingston je došel danes s svojim ameriškim letalom iz Anglije ter završil polet v šestih dnevih in desetih urah.

V torek se je dvignil v zrak s svojima dvema tovarišema, da dokaže, da je mogoče premeriti razdaljo med Anglijo in Capetownom v krajšem času kot pa se je dosedaj domnevalo.

Vožnja je bila tekom zadnje etape precej zakasnjena radi defekta v motorju.

MELBOURNE, Avstralija, 7. apr. — Do sedaj niso še razkrili nobenega sledu o usodi potniškega letala "Southern Cloud", ki se je ponesrečil pred več kot dvema tedni na poletu iz Sydneya v Melbourne.

Letalo je bila lastnina zrakoplovne družbe, ki stoji pod poveljstvom zračnega poveljnika, Kingston-Smitha.

Ta je izgubil vsako upanje, da bi se posrečilo najti aeroplan.

Domneva se, da je izgubil sedem potnikov življenje. Čelo, če bi se posrečilo kakemu potniku ostati pri življenju, je skrajno nevrjemo, da bi mogel živeti v onih pustih in nevarnih krajih.

LIVORNO, Italija, 7. aprila. — Truplo kapitana Fausta Cecomija, ki se je ponesrečil s svojima dvema tovarišema, so potegnili iz morja. Truplo je našel neki ribniški čoln.

ANGLEŠKI KRALJ ZBOLEL

LONDON, Anglija, 7. aprila. — Po nasvetu zdravnikov je ostal angleški kralj v postelji. Zdravniki pravijo, da gre v tem slučaju le za prehlajenje, ne pa za kako nevarnejšo bolezen.

DENARNA NAKAZILA

IZVRŠUJEMO ZANESLJIVO IN TOČNO
KAKOR VAM POKAŽE NASTOPNI
SEZNAM

V JUGOSLAVIJO	
Din 500	\$ 9.35
Din 1000	\$ 18.50
Din 2500	\$ 45.75
Din 3000	\$ 54.60
Din 5000	\$ 90.50
Din 10,000	\$ 180.00

V ITALIJO	
Lir 100	\$ 5.75
Lir 200	\$ 11.30
Lir 300	\$ 16.80
Lir 500	\$ 27.40
Lir 1000	\$ 54.25

IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH
Pristojbina znaša 60 centov za vsako posamezno nakazilo, ki ne presega zneska \$30.—, za \$35.— 70 centov, za \$40.— 80 centov, za \$45.— 90 centov, za \$50.— \$1.—, za \$100.— \$2.—, za \$200.— \$4.—, za \$300.— \$5.25.

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih, lirah ali dolarjih, dovoljujemo še boljše pogoje. Pri velikih nakazilih priporočamo, da se poprej s nam namenim potom sporazumejo glede načina nakazila.

Nujna nakazila izvršujemo po CABLE LETTER za pristojbino 75c.

Sakser State Bank

82 Cortlandt Street

New York, N. Y.

Telephone Barclay 7-0380

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President

L. Benedik, Trezor.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenrednih nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznači, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: Chelsea 3575

PO OVINKIH

Pred kratkim se je izvedelo, da namerava zvezna vlada prisiliti butlegarje, raketirje, voditelje banditskih tolpa, izkoriševalce in druge podobne temne eksistence, da plačajo dohodninski davek.

V slučaju, da bi ga ne plačali, bi bili občutno kaznovani.

Vlada prav dobro je, da je bil denar teh ljudi pridobljen na nepostaven, včasih celo na zločinski način.

Ne bilo bi lepo in pošteno, če bi hotela imeti vlada samo iz pohlepa pri tem denarju svoj delež.

Rimski cesar Vespazijan je dobival državni denar iz raznih temnih virov. Ko so mu nekoč očitili to početje, je rekel enostavno, da denar nima duha. Poglavitna stvar je da ga imaš, odkod ga dobiš, je stransko vprašanje.

Vlada ve, da je v Ameriki na tisoče in tisoče ljudi, ki služijo denar nepoštenim potom. Malo čudno bi bilo, če bi vlada hotela kovati dobiček iz obrti, katero smatra za nepostavne.

Ko so se pojavili ti očitki, je bilo rečeno, da državnim oblastim ne gre zato, da bi obogatili državno blagajno z denarjem butlegarjev, raketirjev in voditeljev zločinskih tolpa, pač pa da smatrajo to za edin, oziroma za najuspešnejši način, kako bi se jih dalo izslediti, spraviti na varno in napraviti konec njihovu zločinskemu početju.

Tako so izjavili zvezni okrajni pravdnik, obenem pa tudi izdali na javnost zelo nečeden poziv.

Žele namreč, da bi jim ljudje javili vse one osebe, ki razkošnejše žive kot jim dovoljujejo razmere, ki izdajajo več denarja kot bi ga mogli na pošten način zaslužiti in ki dobivajo svoje dohodke iz tajnih, nepozvanih virov.

Na podlagi takih ovadbi bi zamogle oblasti zahtevati od bank pojasnila, koliko denarja imajo ovađenci, dočim bi morali ovađenci pojasniti, kako so prišli do denarja.

V tem slučaju bi šlo ovađustvo v tako klasje kot je šlo med vojno ko se je marsikatero dejanje opravičilo, češ, da je bilo storjeno v znamenju patriotizma.

Prebivalstvo Združenih držav plača vsako leto raketirjem, gangsterjem, butlegarjem, izkoriševalcem in drugi taki svojati na milijarde dolarjev.

Val zločina je postal prava nesreča, ne samo za posameznika, pač pa za ves narod.

Posameznim državam baje ni mogoče zaustaviti tega delovanja, ker se ne razteza na posamezne države, pač pa na vso deželo.

Skrajni čas je, da poseže vmes zvezna vlada.

Sredstvo, ki si ga je izbrala, je navidez precej nena-
vadno, toda morda bo uspešno.

Izredne razmere zahtevajo izrednih sredstev.

Če ni mogoče cilja naravnost doseči, ga je pač treba doseči po ovinkih.

Special Interest
Accounts

Vsak, kdor še nima vloge pri nas je vabljen, da se pridruži mnogoštevilnim našim vlagateljem, ker pri nas je denar VARNO naložen in ga zamo-
re vsak vlagatelj dvigniti vsaki čas, brez vsake
odpovedi, kar je v gotovih slučajih velike važnosti.

Vloge obrestujemo po 4%

in obresti teko od vsakega prvega v mesecu na-
prej in se pripisejo h glavnici vsakega 1. januarja
in julija.

Sakser State Bank

DEPOSITORY OF THE STATE OF NEW YORK
25 CORTLANDT STREET - NEW YORK, N. Y.

Iz Slovenije.

Novi grobovi.

V starosti 83 let je na Jožefovo umrl v Brežicah ugledni meščan, posestnik in bivši trgovec Andrej Levak. Pokojnik je bil od mladih nog vzoren narodnjak in napreden mož. Posebne zasluge si je pridobil kot ustanovitelj in dolgoletni načelnik brežiške Posojilnice.

— V Ljubljani je po daljšem bo-
lehanju umrl poštni zvičnik Fr. Rosmanith.

— Nadale je v ljubljanski sploš-
ni bolnici umrla v starosti 51 let Marija Flakusova, soproga zidarja.

— V Studencih pri Mariboru je umrla v starosti 84 let Katarina Kremerjeva, vdova po skladiščnem mojstru.

Po usodni poletici poveljen na
Notranjskem.

Sredi marca je nastala po vsej Notranjski huda poledica. Podnevi je neprestano pršilo, a hkratu, posebno ponoči, je vladal hud mraz. Deževne kaplje, ki so padale na dreve po gozdovih in sadovnjakih, so na vejah obvisle in takoj zmznile. Po sadnem in bukovem dre-
ju, po lipah in smrekah so ledene skorje, dobele do 5 cm, oklenile vs-
jeveje v trden oklep. Veje so začele pokati. Mnogo mladih in tudi star-
ših smrek se je kar prelomilo na dvoje. To je zlasti opaziti ob želez-
niški progi od Borovince tja do Ra-
keke in še dalje čez mejo. Poško-
dovano je bilo mnogo sadnega drev-
ja in tudi bukovine. Poledica je na-
pravila največjo škodo od Rakeke
proti Postojni in dalje na Kras, kjer
cenijo škodo do 1 milijona lir. Sreča je še bila, da poledica ni tra-
jala več dni, marveč je kmalu za-
pihal toplej jug, ki je preprečil še
hujšo katastrofo.

Dež in odjuga sta povzročila, da se je začel sneg po goščavah in goz-
dovih naglo tajati. Po kotlinah se je
hitro nabirala voda. Cerkljsko je-
zero je močno naraslo.

Nepričakovano visoko se je dvig-
nil potok Unec pri Planini, ki se je
v 24 urah razlil čez bregove po
gornji planinski dolini. Otok vode je
pri grčarskih požirališčih otež-
kočen. Povoden pa za enkrat ni r-
pravila posebne škode. Vreme se je
zopet uravnavalo. V javnost so iz-
snežinskih gozdovih pa je še nad
pol metra do 1 m snega.

Vodna zadruga v Cerkljici sku-
ša nadaljevati z osuševanjem Cer-
kljskega jezera. Njena akcija pa je
močno ovirana, ker nima od ban-
ske uprave odnosno drave večjih
kreditov na razpolago. Letos bodo
najbrže osuševana odnosno regu-
lacijska dela v jezeru počivala, ali
pa se bodo izvedle le malenkostne
regulacije požirališč in potokov.

Rijavec se odpravlja v Južno
Ameriko.

Slavni tenorist Josip Rijavec se
odpravlja v Južno Ameriko. V te-
ku treh let svojega bivanja v Ber-
linu je postal član mestne opere.
Je gostoval tudi v najrazličnejših
državah Evrope ter je dosegel si-
lajne uspehe in je njegovo ime vse-
povsod zaslovelo. Ko je zadnjič pel
v Barceloni, je njegove petje tako
ugajalo intendantu gledališča Col-
on v Buenos Airesu, da ga je ta-
ko angažiral za prvega tenorista v
letošnji sezoni.

Josip Rijavec bo odpotoval v Bue-
nos Aires s prekomorskim parni-
kom "Cap Ancone", — poprej pa
bo še našel priliko, da se poslovil od
svoje ožje domovine in to z odra
ljubljanske opere.

Za Rijavca je angažiran v Bue-
nos Airesu tem pomembnejši, ker
pridružitelj letošnje staggione v
Buenos Airesu ni ugajal niti eden
izmed številnih nemških tenoristov.
Posebno velika naloga bo pripada-
la Rijavcu, ko bo letos ob priliki
svečane otvoritve sezone v Buenos
Airesu pel glavno vlogo v Wagner-
jevih "Mojstrin pevcih".

Josip Rijavec je na višku svoje
pevske umetnosti in domovina je
lahko ponosna nanj, tembolj, ker
so se mu široko odprla vrata k no-
vim veličnim uspehom.

Obupen kamek starika.

Razburljiv dogodek se je pripetil
v Bežini pri Konjicah.

Nad 70-letni prevodnikar N. Stek-
maher je živel pri svojem sinu v
Majstrovici pri Opatovcu. V družini
je vladala lepa idilnost in je oče
imel poleg denarja invarjen tudi

lep prevzitek v raznih dejav-
nostih, tako tudi dober del vsakoletnega
vinskega pridelka od vinograde v
Bežini.

Na praznik se je oče odpravil do-
poldan v Konjice, kjer se je ogla-
sil tudi pri svoji hčerki, ki je na-
meščena v trgovini S. v Konjicah.
Ob tej priliki ji je tudi izročil hra-
ninsko knjižico, v katero je bil nala-
gal denar za hčerko. Nato si je tam-
kaj še kupil za dinar žice in se na-
to napočil domov.

Popoldne se je odpravil k vino-
gradu, kakor je ta čisto storil ob
prostim popoldnevih.

Ko pa se starček predolgo ni vr-
nil, je domače začelo skrbeti, kje se
mudi. Napočili so se k vinogradu,
da pogledajo za očeta. Slopivši v
klet, pa se jim je nudil strašen po-
gled.

Ob steni je viselo na žici očetovo
truplo. Bil je svedra že mrtve. Med
tramovje si je zabil stavek lesene
kline, na katere je potem pritrdil
žico, ki si jo je bil kupil dopoldne
v trgovini, na spodnjem koncu pa
je zvil zanko, ki mu je ugasnila
življenje.

Ob vstopu v klet je domačine u-
daril v nos mrtav duh po vinu. Ko
so se malo ogledali po kleti, so za-
pazili na tleh večjo množico kom-
postov (gnoj), ki ga je bil nesreč-
nik poprej nanosil v klet. Nato je
zavallil tri sode tako, da so bili če-
pi obrnjeni navzdol, nakar jih je
odbil in vino je izteкло. Kompost,
ki ga je poprej razgnal po tleh, je
popil večino žlahtne tekočine.

Kakor kažejo znaki, je storil ne-
srečnik to dejanje v hipu duševne
zmedenosti, ker je bil sicer miren
in razsoden mož.

Njegovo truplo so prepeljali v
mrlišnico v Čadramu. Vsi, ki so
starčka poznali, se ne morejo na-
čuditi, češ, kaj ga je pripravilo, da
si je sam končal življenje.

Samomor novomeškega stražnika.

22. marca v zgodnjih jutranjih
urah se je s službenim revolverjem
ustrelil v glavo na bližnjem Kap-
itolnem marofu 28-letni mešni
stražnik Jožef Franc, rodom iz Bra-
zilijske, pristojne v Stari trg, srez Lo-
gater. Jutranji pasanti so ga na-
šli nezavestnega poleg klopi na tleh
in mestni delavci so ga ob 6. uri ju-
traj urno prepeljali k usmrtitvenim
bračom v kondičsko bolnico, kjer
se pa mož ni več zavedel in kmalu
po 2. uri popoldne je izdihnil.

Vzrok njegovega dejanja je taj-
na, ki bo šla z njim v grob. Zapu-
stil ni nikake vesti, čemu in zakaj.
Bil je svojevrsten človek, melanholi-
čen in zudenje čase kaj čudnega
obnašanja. Svojim tovarišem je več-
krat pravil, da Novega meseca ne bo
zapustil živ. Torej se je moral s sa-
momorilno mislijo baviti že dalje
časa. Kot policijski stražnik je bil
v Novem mestu nekoliko pol leta in
v službi zelo vreden in natančen ta-
ko, da tu in iskati vzroka smrti. Bil
je dan poprej v kapiteljski cerkvi še
pri obhajilu in tudi tam se je prav
zagonetno obnašal. Zvečer je bil v
službi. Vse je opravil po predpisih,
proti jutru je bil še v kolodvorskem
predmestju. Tam je okmaril, po-
tem je zavil na Kapitolni marof,
kjer se je tragedija izvršila.

POZOR

Nekateri nam še ved-
no pisarijo na naš stari
naslov — 82 Cortlandt
Street, česar posledica
so zamude in včasih se
tudi kako pismo izgubi.
Naš sedanji naslov je:

"GLAS NARODA"
216 West 18th St.,
New York, N. Y.

kar naj blagovolijo vsi
vpoštevati. Kdor ima še
stare zalepke, naj na
nji popravi naslov, pre-
dno pismo odpošlje.

Uprava.

Iz Jugoslavije.

Sava je še vedno nevarna.

Iz Sremske Mitrovice poročajo,
da Sava sicer počasi upada, da je
pa še vedno nevarna, ker v gornjem
toku narašča zaradi kopnenja sne-
ga.

V 4 dneh je Sava pri Sremski Mi-
trovici upadla samo za 3 cm. Sto-
ji zdaj 686 cm visoko. Položaj je
nelapremenen, voda pa udara ved-
no bolj v podzemeljskih žilah in u-
hoja v kleti hiš ob obali. Skladišča
drva so še vedno pod vodo. Tudi pri
Rači je položaj nelapremenen.
Družine, ki so morale zapustiti svo-
je domove, se še vedno ne morejo
vrniti in prebivajo v vagonih, ker
je vsa Rača pod vodo. Pri Rači je
Sava upadla samo 2 cm in je vi-
soka 682 cm. Visoka je Sava tudi
pri Jasenovcu, Slavonskem Brodu
in Slavonskem Šancu. Ker so po-
lja še vedno preplavljeni, bo voda
uničila vse posevke in škoda bo o-
gromna. Našipe še vedno utrjujejo
in tudi varnostna telefonska in te-
legrafska služba je še vedno v pri-
pravi.

Kap ga je zadela na sodišču.

Pred nevi so poklicali v Karlovcu
nekega Turkoviča, za pričo. Med
zasliševanjem ga je pa zadela kap.
Nekaj dni nato je v bolnici umrl.
Turkovič je bil bogat posestnik.
Njegovo premoženje bo prevzel sin,
ki je že 25 let v Ameriki in ima 18
otrok.

Samomor 16-letnega dekleta.

V Podsusedu pri Zagrebu se je
odigrala tragedija 16-letnega de-
kleta. Lahko bi rekli, da življenja
še ni poznala, pa se ji je že zdelo,
da mora v smrt, ker je življenje
pretežko. Nesrečnica je v nekaj le-
tih, katere je preživela v velikem
mestu, pač videla najgrše življe-
nje, ki ji je zagrenilo srce in dušo,
da je iskala rešitve samo še v smr-
ti. Dokle se piše Ljubica Banjsak.
Po opravljenem delu se je odpeljala
s samoborskim vlakom do Stenje-
vca, odtod pa je odšla peš po progi
do zalivnice pri postaji Podsused.
To je usoden kraj, kjer si je vzelo
življenje že mnogo mladih ljudi s
tem, da so se vrgli pod vlak. Lju-
bica je pri tej zavrnitvi počakala
varžinski vlak in skočila pod lo-
komotivo. Lokomotiva jo je vlekla
nekaj metrov in jo vrgla nato pod
kolesa, ki so dekletu odtrgala levo
roko in desno nogo. Sirojčevdja je
zazpazil, da je prišlo nekaj pod lo-
komotivo in na postaji je res našel
pod kolesi strašno razmesarjeno sa-
momorilko.

Pri samomorilki, ki ni imela star-
šev, so našli ročno torbico, v kateri
je bila njena fotografija. Ta kaže,
da je bilo dekletu zelo prikužno. Na-
šli so tudi poslovično pismo, v ka-
terem Ljubica pravi, da je imela
mnogo lepših nad in vero v življe-
nje, katere se ji pa niso izpolnile.
Življenje da je težko. V pismu je
tudi prosila, naj ne obdotožijo ni-
kogar za njeno dejanje in nagla-
šala je, da ni bila zaljubljena, am-
pak jo je gnalo v smrt življensko
razočaranje. Enako je pisala svo-
jim bratom in sestram.

Samomor tega dekleta je pretre-
sel vse okoliško prebivalstvo, ki je
Ljubico poznalo kot dobro in po-
šteno dekle.

Zločin zavrnjenega zaljubljenca.

Neki Komolšč Stevan, star 30 let,
es je zaljubljen v vdovo Marijo Istvan
v Somboru, ki je bila stara tudi 30
let in imela 3-letno hčerko. Vdo-
va je bila precej bogata. Stevan jo
je snubil in jo hotel vzeti za ženo
in ker se vdova zanj ni mnogo zme-
nila, ji je zagrozil, da jo bo umor-
il, če ne postane njegova žena. To-
da tudi tem pretnjam vdova ni pri-
pisovala velike važnosti. Pred kriti-
kim je šla vdoba na sprehod s svo-
jo hčerko. Srečala je Stevana, ki se
je neka časa z njo sprehajal in se
ji ponujal za spremljevalca. Ona
ga je pa odbila. Vendar jo je spre-
mil do hiše, kjer ji je zopet razkril
svojo ljubezen, toda vdova ga je
zopet zavrnila. Tedaj je Komolšč
sežgal po samokresu, ki ga je imel v
žepu in ustrelil vdovo v prsa. Zru-
šila se je pri prči mrtva na tla.
Nato je naperil samokres še nase in
se težko ranil. Prepeljali so ga v
bolnico, kjer so ga operirali, toda
ni upanja, da bo okreval.

Veliki vlom v Nasichah.

Iz Našice poročajo, da so neznani
vlomilci pred kratkim ponoči vdri
v sodišče in na treh mestih nav-
tali veliko železno blagajno, iz ka-
tere so pobrali okoli 7000 dinarjev.
Vložne knjižice in denar, ki je bil
shranjen v drugem trezorju, vlo-
milci niso opazili. Pač pa so od-
prli predal neke pisalne mize in iz
njega ukradli okoli 100 D.n. Ker so
vlomilci pustili za seboj precej sle-
dov, oblasti upajo, da jih bodo kma-
lu izsledili.

Dveletni otrok se je zastrupil.

V otroški kliniki v Zagrebu je u-
mril dveletni otrok nekega brivca
iz Zagreba, ki se je zastrupil po ne-
sreči z hrenom. Dete se je igralo do-
ma, ko ni bilo nikogar v hiši, s po-
sodo, v kateri je bila lužna razto-
pina. Otrok je strup izpil, nakar so
ga odpeljali v bolnico, kjer mu pa
niso mogli več pomagati.

Tragedija služkinje.

Pri Velikem Bečkereku je služ-
ila več let pri zdravniku Kožuliču
služkinja Kosenda. Te dni se je
služkinja v svoji sobi ustrelila in
nihiče ni vedel, da je bila nesrečno
zaljubljena v nekega mladeniča.
Zdravnik jo je našel v mlaki krvi.
Vkljub pomoči je kmalu nato umr-
la. Poleg nje je ležal nezakonski
otrok, katerega je ravno rodila.

KNJIGE VODNIKOVE
• DRUŽBE
SO RAZPRODANE

Sprejemamo pa članari-
nino za bodoče leto.

Članarina znaša

\$1.—

Člani dobe potem knjige
po pošti naravnost iz
Ljubljane.

Uprava "G. N."

Mali Oglasi
imajo velik uspeh

Prepričajte se!

Peter Zgaga

Rojak je prišel iz Clevelanda ob-
iskati svoje prijatelje v New York.

New York je veliko mesto, in se
človek, ko prvi dan ne more znajti,
kje je pravzaprav. Niti, če je popol-
noma trezen. Kaj pa šele, če ga pri-
jatelji povabijo in mu dajo poku-
šati tistega najboljšega iz kota, ka-
terega imajo namenjena za krat-
ciziroma za kakke druge svečane pri-
like.

In vino v New Yorku je močno,
jako mlačno.

Rojak se je že zgodaj odpravil
proti svojemu stanovanju, prijate-
lji so pa še malo posedeli. To se pravi:
sedeli so do polpetih jutraj, ko se
je že delal dan.

Težko so nosili svojo vinsko kra-
mo proti domu, toda nosili so jo
vendarle.

Na vogalu pa opazijo nekaj črne-
ga, ležečega v cestnem jarku.

Kdo je bil? Kdo drugi kot cleve-
landski rojak?

Sačamsko je debelo pogledal,

ko so ga prebudili in postavili na
noge.

— Hej, kdaj sem se poslovil? —

je vprašal.

— Menda opolnoči, — so mu re-
kli.

— Koliko je pa zdaj ura?

— Polpetih bo.

— Kaj? Že polpetih? Ja, saj pra-
vim, došil sem že čital o zanikrno-
sti newyorške policije, zdaj sem se

pa prepričal, da res ni nič vredna.
Za bežjo voljo, take zanikrnosti se
nisem videl. V Clevelandu bi ne
bilo kaj takega mogoče. Cleveland-
ska policija je vse drugačna. V
Clevelandu bi me nikdar ne pustili
štiri ure ležati v jarku, ampak bi me
že po preteku par minut odvedli na
policejštop.

Vseposvoda se puntajo ljudje. Ko
je ena vstaja zatra ali posrečena,
že poročajo o drugi.

Zdaj je otok Madeira na vrsti. Na
Madeiri nastle trta, ki doje izborna
vino. Baje je na svetu le malo ta-
kega vina kot je na Madeiri. Zakaj
se potem takem puntajo ljudje?

Še par veselice se bo vršilo v dvo-
ranah, potem bo pa zopet prišla
prosta narava na vrsto.

Piknik za piknikom, tja v pozno
jesen.

Pa je res lepa taka zabava v pro-
sti naravi.

Odborniki pečejo janca, točaj to-
či vsakovrstno kapljo, godce se po-
ti, čeravno je v senci, dekleta po-
nujajo tikete in srečke, blagajnik
sempatam pogleda v svoje provi-
ziorno blagajno — v bakso za ci-
gare — in na hitro prešteje in pre-
udari, za koliko bo društvena bla-
gajna na boljšem.

Mladina se zanima toliko za jed
in za pijačo, kot za ples in za kras-
no naravo.

Kako neboško lepo je v senča-
nem gozdu. Dekleta v svetlih oble-
kah, fantje v židanih srajcah. Vse
je polno veselja in življenja. In ka-
ko skrbna so naša dekleta. Že vna-
prej razbudevajo, da bodo dobre go-
spodinj. Vesele so rade in drže na
čistost in na snago. Ne samo, da je
sama, tudi fant mora biti čist in
brezmadežen.

Za Revnim Lazarjem, kjer obi-
čajno prirejajo piknike naši new-
yorški Slovenci, je temen in košat
gozd. Letos pa pravijo, da bodo pro-
stor prebrali. Posebno dekleta agi-
tirajo, da bi šli kam dalje ven na
Long Island.

V gozdu za Revnim Lazarjem so
namreč začele poganjati borovnice,
pa tudi robidja je preveč.

Srčna hvala Jožetu iz Wauke-
gana za lepo darilo. Ko bo prišel v
New York, se bom revanžiral.

Učitelj je naročil učencem, naj o-
pišejo mačko.

Najpomembnejši med njimi jo je
takole opisal

— Naša mačka je črna. Ime ji je
Pussy. Včeraj je dobila štiri mlade
mačke.

Učitelj ga je ozmerjal:</

KRATKA DNEVNA ZGODBA

BORIS RIHTERŠIČ:

SVILA

Brez misli je stala pri stroju in mu stregla. Veški kosi blaga so se valili iz njega, veliki kosi svile, ki se je lesketala v soju luči. Ruka ji je zlezla na čelo. Časih jo je z naglo kretno potisnila nazaj in spet so teklo mimo nje minute, in svila, sama rdeča svila.

Manica jo je gledala. Gledala jo je in mislila na moža, na bolnega moža in otroka, ki sta jo doma čakala. In mislila je na nadzornika, ki je stal v kotu in izpod čela gledal delavke. In mislila je na ravnatelja. Preden se je vrnila na delo, je bila pri njem. Povedala mu je, da je mož bojan, da je zdravnik vzel vse, kar ji je ostalo, povedala mu je, da nimajo kaj jesti in ga prosila, naj ji že danes izplača tedensko plačo, toda ravnatelj je bil gluh za njene prošnje.

— Danes pridete vi, jutri drugi. Kakšen nered je to! V soboto dobite vsi mezde, pa konec.

Kaj je hotela? Šla je na delo in molčala. In mislila je na moža, ki je ležal doma bolan in na oba otroka, ki sta gotovo lačna. Čakajo jo vsi trije, čakajo, da jim prinese denarja, da pojde v trgovino in nakupi za večerjo in za kosilo jutri. Ona pa se vrne prazna. Pove jim, kaj je bil rekel ravnatelj in...

Kaj? Stroj bruha blago iz sebe. Samo rdečo svilo, ki se blišči v soju luči. S trudno roko jo navija. In svila ji pravi tiho zapeljivo: — Vzemim te, vzemi, — in teče mimo nje, o krog nog se ji ovija, kakor bi stala v krvi, so njene noge.

Kakor v krvi. Če bi jo res vzela. Samo tri, štiri metre. Tudi Francka je storila lani tako in nihče ni opazil. Prav nihče. V obleko si jo je skrla in jo je potem podroko prodala, da je dobila zanj denarja, koikor ga je potrebovala.

SAKSER STATE BANK
82 CORTLANDT STREET
NEW YORK, N. Y.

posluje vsak delavnik
od 8.30 dop. do 6.
popoldne.
Za večjo udobnost
svojih klijentov, vsak
ponedeljek do 7. ure
zvečer.

Poslužujemo se vsi brez izjeme
te stare in stanovitne domače
banke.

potrebovala. Če bi jo tudi ona vzela? Nkogar ni blizu, prav ni. Nkogar, ki bi jo mogel videti. Pač, nadzornik gre.

Postrani jo gleda. Dobro ve, kaj. Ker ni taka, kakor so ostale. Ker ne pusti, da bi delal z njo, kakor z drugimi. Vseč mu je, ker je še mlada. Komaj štiri in dvajset let ima, pa že dvoje otrok, petletno dekletce in triletnega fantka. Martico in Tončka. In bolnega moža i. ma doma. Pred tremi tedni se je vrnil s hribov, kjer je delal v gozdovih. Potem je legel in ni več vstal. Nagla jetika. Zdravnik, zdravila, kosilo, zajutrek, večerja, za vse je morala zdaj skrbeti sama. Kar je bil mož prinesel s seboj, je že vse šlo. Do zadnjega vinarja, in zdaj ji je še za hrano manjkalo.

Ko je opoldne šla s doma, je rekla možu, da su že prej vrne in pripelje zdravnika s seboj...

Pri oknu se je nenadoma prikazala drobna kodrasta glavica, Martica. Zvedavo je pogledala po tovarni, po strojih. Med njim je opazila mamico in jo pritaeno poklicala. Trikrat jo je morala poklicati, da se je ozrla in jo opazila.

— Kaj je, Martica? Ali te je očka poslal?
Stopila je k oknu in ga napol odprla. Martica se je sklonila k njej in ji šepnila na uho:
— Mamica, pridite domov. Sosedova teta so rekli. Hitro.
Nema slutnja ji je stisnila srce.

— Kaj je? Kaj je? Ali je očka slab?
— Da...
Teda je Martica utihnila. Manica je začela zadaj na dvorišču nadzornikov glav. Vpil je nad otrokom:

— Kaj iščeš tu, seme tatinsko? Ali bi rada blago kradla? Čakaj, ti že pokažem.

Planila je k oknu.
— Pustite otroka. Povedati mi je prišel, da je očetu slabo. Pustite ga, saj vam nič neče.

Nadzornik se zasmije na ves glas.
— Lep izgovor, res lep. Toda morete se, če mislite, da vam verjamem. Poznam vas. Blago ste si pripravili in otrok naj bi ga bil odnesel. Ni neumnosti misel. To zve ravnatelj še danes.

Potem je umolknil. Malo nato je bil v tovarni pri njej.

— Pustite me domov, samo toliko, da pogledam, kaj je možu, — ga je poprosila. Morda...

— Nikamor ne pojedete, — je rekel suho. Do šestih je delo. Morda bomo delali še dalje, ker nam manjka ljudi. Zdal pa se štiri ni. Potem je šel.

Manica je obstala pred strojem.

Ni vedela, kaj naj reče, kaj naj stori. Mož je bolan, morda umira, in ona ne sme iti, da bi pogledala, da bi poklicala zdravnika. Da, poklicala bi ga in mu rekla, da bo plačala, ko dobi denar. Dober je zdravnik in rad bi šel z njo. Mož bi bil potolažen, čeprav ve, da ne bo več dolgo. Morda samo še nekaj dni. Morda še toliko ne.

Težke misli se ji padejo po glavi. Iz nje bruha, kakor svila iz stroja, kakor ta krvavordeča svila, ki ji ovija noge.

Zadnjič je bila z ravnateljem neke gospe v tovarni. Gledala je svilo. In neprestano je ponavljala: — Svila, sama svila... In kako lepa... Manicel je šlo takrat na smeh. Ravnatelj pa, ki je bil z njo, se je zadovoljno hahljajal in prikimal:

— Lepo se vam poda, res lepo.

Sama ni vedela, kaj jo je prišlo, ko sta odšla. Vzela je tisto svilo in si jo ovila. Tesno jo je zategnila, da se ji je prilagala kakor vili. Da se ji je prilagala kakor vili.

Manica je stresla glavo. Kakor da jo je zajela globoka megla, ki je ni mogla odgnati. Potem jo je sunila komaj pahljica od sebe in skočila proti izbi. Na stečaj je odprla vrata in jih sunila stran, da so se zaletela ob peč. Kakor blazna se je zagnala k moževi postelji in videla...

Ležal je mirno, nepremično. Ročke je imel sklenjene kakor k molitvi in med njimi je držal križ. Dol pod hribov je zvonilo. In postelja je bila vsa krvava.

Takrat se ji je zazdelo, da je neke daleč, daleč. Zazdelo se ji je, da je kakor tista gospa takrat v tovarni, ki se je občudovala, ko se je zavijala v svilo. Njene roke so je grabile po blazini, po odeji, po vsod, povsod kjer, je bila kri in z ustnic se ji je utrgal tih glas:

— Svila sama svila... In kako lepa...

Planila se je bliže, da bi ga prej videla. Tri mesece je bil s doma in komaj da ji je dvakrat trikrat pisal. Potem je prišel. Počasi je stopal po stopnicah in se oprl na drže. Težak je bil njegov korak, ko je šel njej, in njegov pogled ka-len. Takrat je kriknila. Slutila je, kaj je z njim. In drugi dan se je zgodilo tisto z nadzornikom...

Šest! Širpa je zatulila. Režko je presekaj njen glas enakomerni ropot strojev. Naglo je navila še o. Stalo svilo in odhitela v oblačnico. Stigla je pasč z oblačniki in si ga vrgla čez ramo. Potem je stopila k vratom.

Pregled!

Še tega je bilo treba! Pregled! Ali res mislijo, da imajo opravka s tatami! Bogve kako so ji prišle te besede na misel? Ko je vendar malo prej hotela odnesti kos svile.

Pregledali so jo. Nadzornik je stal tam blizu in jo meril izpod čela.

Planila je na cesto. Pred njo so šle delavke. Truden, izmučen je bil njihov korak, ko so odhajale vsaka na svoj dom. Ona pa jih je prehitela, druga za drugo. In če se ji kateri ni dovolj naglo umaknila, jo je odgnala in se ni menila za nejevoljne besede.

Še malo in doma bo. Prav malo. Saj je vidi okna. Vrata so odprta in nikogar ni pred hišo. Prav nikogar, tudi Tončka ne. Kam je le šel? Saj čepi zmeraj pred hišo.

Kolena so ji klecala in težko je dihala.

Bila je v veži. Oprla se je na podboj, da se malo odpočije in pri-de do sapa. Kar megla se ji je pred očmi. Šele čez dolgo je pogledala proti kuhinji. Tam je stala sosedna in držala otroka za roke. In šla je počasi k njej.

— Nikar se preveč ne ustraši, — ji je rekla tiho.

Manica je stresla glavo. Kakor da jo je zajela globoka megla, ki je ni mogla odgnati. Potem jo je sunila komaj pahljica od sebe in skočila proti izbi. Na stečaj je odprla vrata in jih sunila stran, da so se zaletela ob peč. Kakor blazna se je zagnala k moževi postelji in videla...

Ležal je mirno, nepremično. Ročke je imel sklenjene kakor k molitvi in med njimi je držal križ. Dol pod hribov je zvonilo. In postelja je bila vsa krvava.

Takrat se ji je zazdelo, da je neke daleč, daleč. Zazdelo se ji je, da je kakor tista gospa takrat v tovarni, ki se je občudovala, ko se je zavijala v svilo. Njene roke so je grabile po blazini, po odeji, po vsod, povsod kjer, je bila kri in z ustnic se ji je utrgal tih glas:

— Svila sama svila... In kako lepa...

S KLOBUKOM NA GLAVI
PRED KRALJEM

Angleškemu gardnemu poročniku Michalu v Courcy se je rodil nedavno sin, ki bo imel pred drugimi podložniki angleškega kralja to veliko prednost, da bo lahko stopil preden s klobukom na glavi, ko doraste. Rodbina omenjenega poročnika je zelo ponosna na ta privilegij. Rod Courcy sega daleč nazaj v 12. stoletje. Takrat je nastal konflikt med Francijo, Anglijo in Normandijo. Angleški vitez John of Courcy je predlagal angleškemu kralju, naj se poravnava spor zaradi ozemlja z dvobojem dveh vitezov, enega Angleža in enega Francoza.

Viteška boja se je udeležil sam predlagatelj, ki je zmagal. Iz hvaležnosti mu je angleški kralj obljubil izpolniti vsako željo. Vitez je pa izrazil le čudno željo, da bi imeli on in njegovi potomci pravico stopiti pred kralja s klobukom na glavi. Kralj je njegovi želji rad ustregel in tako ima rodbina Courcy še sedaj to čudno pravico, ki je pač najboljši dokaz, da njen praded ni bil praktičen.

ANGLEŠKI PARLAMENT
BREZ UZIGALIC

Angleški finančni minister Snowden se je odločil za največjo varčnost v državi upravi. Ta varčnost pomeni tako daleč, da bodo ostali celo angleški parlamentarci brez vzgibalice na državne stroške, ampak si jih bodo morali kupovati sami. Dosej so imeli namreč gospodje poslanci v svojih klubih in drugih prostorih vzgibalice na razpolago na državne stroške. Kakor hitro pa bo došlo do ukinitve stroška, ne bodo več kupili drugih, ampak si jih bodo morali kupiti sami.

MARCEL RAY:

ŠPANJA IN EVROPA

Sevilla, v marcu.

Veliki španski narod je premalo znan ostali Evropi. To je narod, ki je bil nekada, ki postaja zopet in ki na vsak način hoče postati velik političen narod. Evropa čisto krivično presoja. Španijo po videzu in po momentanih nemirih in političnih potresih, ki izbruhnejo od časa do časa, ki pa kljub temu ne morejo omajati temeljev njenega močnega ustroja. Ali nismo videli še nedavno, kako sta se Evropa in ves svet vznemirila zaradi enostavne ministrske krize, to je zaradi političnega dogodka druge ali tretje vrste? Ta kriza je izbruhnila v prvih dnevih iberijske pomladi, ravno v dobi ko inozemske izletniki v trumah posejajo oranžne vrtove Valence in oljčne gaje Andaluzije. Senzacionalna poročila mednarodnega tiska, ki ne kontrolira vedno svoje moči, so vznemirila in oslabilo tako turistov. Bogati Angličani in Američani so ostali v mestih Južne Francije in niso posejili pri ljubljenih krajeh preneškega polotoka. Španci so bili močno začuden, ko so iz tujih časopisov izvedeli, da njihovi državni grozi katastrofa. Vendar pa velike množice posebnih dopisnikov in specialistov svetovne reportaže niso mogli spatrati za dovoljen nadomestek za izstale denarne goste.

Jaz sam sem bil priča te krize. Pokazala nam ni drugega, kakor živo agitacijo političnih krogov, ki predstavljajo največ nekoliko tisočev oseb. Ti tisoči so zapričeli silovito opozicijo proti režimu, ki ga je uvedla ustava z leta 1876. Ali ta opozicija je razdeljena med ustavoverne monarhiste, to je pristaje nove ustave, zmerne republikance, socialiste in sindikaliste. Vsaka izmed teh skupin goji globoko nezupanje do svojih sosednih skupin. Nad vsemi pa je sam kralj, ki ga močno nadadajo zaradi sodelovanja s propadlo diktaturo, ki pa je kljub temu v poteku krize pokazal strogo ustavno zadržanje v svojem postopanju. Kako se je kriza razvijala? V kratkih besedah: opozicija ni imela poguma, prevzeti oblasti, ki jo ji je nudil Alfonz XIII. Zato je vladar zaujal odgovornost polno nalogo vlade politikom iz pretekle dobe. Naslonil se je na monarhistično desnico vseh otenkov, od liberalcev, kakršni je grof Romanones, do skrajnih konservativcev, kakršna sta grof Bugallal in La Cierva. Na tistem ga je kaj podpirala fašistična skupina monarhistične zveze. Edino novo dejstvo, ki pa mu ne gre odrekniti važnosti, je ustanovitev sredinske stranke s težnjo, da nova stranka postane os in gibalo nove vlade. Ta politično skupino je ustanovil Cambo, ki ga zastopa v kabinetu njegov prijatelj in dolgoletni sodelavec Ventosa, Cambo sam pa ostaja za kulisami in odloči vladar te večje niti javnega dela. Nastop tega finančnika in poslovnega, človeka največjega stila pomeni, da se je večindustrija Španije odločila zavzeti svoje mesto v vladi, kjer je bil dosedaj zastopan edino agrarni kapitalizem: pomeni pa obenem poskus orientacije v pravcu pozitivne politike in praktične stabilizacije španskega javnega življenja.

Vsi ti dogodki so se odigrali med politiki. Španski narod, prebivalstvo mest in vasi pa pri tem ni bilo do sedaj zastopan edino agrarni kapitalizem: pomeni pa obenem poskus orientacije v pravcu pozitivne politike in praktične stabilizacije španskega javnega življenja.

Vsi ti dogodki so se odigrali med politiki. Španski narod, prebivalstvo mest in vasi pa pri tem ni...

kakor ni sodelovalo. Po sedmih letih, tekem katerih je bilo ukinjeno normalno politično življenje je prebivalstvo, že itak od davna navajeno indiferentizma v politiki, ohranilo svoj popolni molk. Niti ni gotovo, da li nam bodo bližnje volitve pokazale, kaj čuti in misli narod, kajti nikakega znaka ni, da bi bile te volitve bolj odkrite in iskrene, kakor so bile pred uvedbo diktature. Neki na Španskem zelo ugledni državnik, ki sem ga vprašal, kaj misli španski kmet o politiki, mi je odgovoril prostodušno in nekoliko cinčno: — Kmet ne misli nič. Morda je res tako, vendar pa ta sodba ni popolnoma zanesljiva. Španski kmet je siromašnejši in brezpravnejši, nego so celotne kmetije na Balkanu, zato nesrečnik nima časa in volje, da bi se bavil s politiko. Toda kdo ve, kaj se je godilo v njegovi glavi v teku zadnjih let? Ne morem se ubraniti misli na stotine milijonov kitajskih kmetov, ki tudi niso mislili nič, ki pa so se naenkrat vrgli na neke zelo enostavne ideje in se jih držali z neukrotljivo silo.

Eno je gotovo: To kar misli španski narod, ni v soglasju z idejami, ki jih imajo njegovi politiki. Slednji hočejo ohraniti ali uničiti neki politični režim. Ljudstvo pa si prizadeva najti izhod iz svojega globokega siromaštva, da bo lahko živel, delalo in jedlo. Preprostem ljudstvu gre za to, da doseže srednji nivo materialnega blagostanja in kulture zapadnih narodov, pa naj si se težnje že zaveda ali ne. Španiji gre za to, da se opusti: bati politoške zaprtosti, da prekorači pirenjske barjere in združi svojo usodo z usodo evropskih narodov. Ta članek pišem v Seville, kjer se ravno vrši anketa o ogradnem vprašanju o Andaluziji. Videj sem po mestih in vaseh juga na tisoče kmetov brez zemlje, brez dela in brez kruha. Videli pa sem tudi ogromno zemlje od katere niti dve tretjini nista še obdelani. Javna oblast je močno vznemirjena zaradi tega položaja, ki ga je letos po ostrila še izredno huda suša, zelo slaba letina oliv in vpliv brezposelnosti v drugih deželah. Prizadeva si najti sredstev za velika javna dela, ki naj dajo kmetu priliko za zaslužek. Ta problem pa je na Španskem skoroda nerešljiv, ker je diktatura močno oslabilila vire javnih dohodkov in Španija zato iz lastnih sredstev ne more podvzeti nič velikopoteznega. To je mednarodni problem, eden izmed problemov nove Evrope.

Zaradi tega sem prepričan, da politični problem, ki se z njim tako zelo bavijo v Madridu, problem režima, ustave in preuredbe političnih tradicij, skuša samo skriti in zatajiti pravi španski problem. Zato naglašam, da bi na Španskem najbrž ne bil republikanec, dasi sem v Franciji zvest pristaša tega političnega nauka. Ako pa bi bil republikanec v Španiji, si nisem gotov, da li bi z veliko nepotrebnostjo pričakoval zmage tega, kar imenujejo tu nekako visokotečno revolucijo. Jaz mislim, da se bo prava revolucija kakršno Španija najnujnejše potrebuje, izvršila prej ali slej, naj bo že politični režim tak ali drugačen. Zdal pa nastane vprašanje, dali je v interesu Španije...

je in Evrope, da izbruhne s to revolucijo tudi nevarnost novih revolucionarnih in anarhičnih pretrsljajev. Vzglad revolucije iz leta 1873., vzglad nekaterih držav Južne Amerike in vzglad portugalske revolucije, vsi ti zgledi niso taki, da bi dajali količjak poguma za sličien podvig na Španskem.

Temu nasproti mora nepristranski opazovalec uvideti velike napore, ki jih Španija doprinese že celo desetletje, da bi se rešila svoje osamljenosti ter se približala Evropi in ostalemu svetu. Ustvaritelji Društva narodov so dali Španski velik znak zaupanja s tem, da so jo, edino izmed nevtralnih držav, vpisali v spisek ustanoviteljev novega bratstva narodov. Vpoštevali so s polno pravico, da je Španija med vso vojno imela važno vlogo posrednika in razsodnika pri vzdrževanju vsaj najmanjše mere stikov in odnošajev, potrebnih med bujujočimi se narodi. Po končani vojni je Španska brez vsakega dvoma služila za zaupanje. Kakršneoli so že napake njenega tradicionalnega političnega sistema, kakršneoli so že zablode in zmote temu sledeče diktature, je vendar nemogoče v nemar pustiti zadržanje španske zunanje politike, ki je neprestano težila v pravcu ženeške koncepcije. Morda bo kdo rekel, da se je Španija odpovedala temu, kar imenujemo "visoka politika" in da je opustila riskantna podjetja in diplomatske intrige ter zamenjala politiko bojnih zvez s politiko razsodja samo zato, ker se ne čuti dovolj močne za izvajanje vsake politike. To je pač mogoče, ali tako dela večina drugih narodov. Ustroj sodobne humanitete je tak, da se morajo vlade in posamezniki izogibati nevarnih in obsodbe vrednih akcij bodisi iz bojazni pred sodiščem, zaradi spoštovanja mnenja svojega sosedla ali zaradi potrebe po miru.

Naj bo že kakor hoče, zaporedne vlade Alfonza XIII. so vsa pretekla leta dale čisto dokazne modre delokvidnosti in mednarodne uvidnosti. Znale so se približati Južni Ameriki v ljub neprijetnem spominu na razne vojne za neodvisnost, zbližale pa so se tudi s Severno Ameriko, ne glede na izgubo Kube in Porto Rica. Tudi so na najbolj način s sporazumom s Francijo uredile svoje položaj v Maroku ter pokazale zmernost v pogajanjih za Tanger. Pred vsem pa se pri doblje in ohranile velik ugled v Društvu narodov, ne glede na bežno epizodo v borbi za "stalni sedež" in na svoj izstop iz Društva narodov od leta 1926. do 1928. Ni bilo takorekoč niti enega zasedanja Sveta društva narodov, v teku katerega se ne bi druge vevlele za tekale po pomoč k predstavitelju Španske Don Joseju Quinones de Leonu, kadar je bilo rešiti kako močno zapleteno vprašanje. Njegova sposobnost in prisilovno dobra volja, kakor tudi njegovo globoko pravno znanje ter sposobnost za pomirjenje sprtnih strank je vedno znala najti izhod iz še tako težkega položaja.

Tik pred pogajanjmi za pomorsko pariteto v Rimu mi je rekel neki španski diplomat: — Ta francosko-italijanski sporazum nas silno zanima. Ako bo razmerje mornariskih sil Francije in Italije ustaljeno, bomo mi postali razsodniki v sredozemski politiki. To so bile sicer besede, kakršne smo čisto čuili pred vojno, toda mislim, da vkljub temu lahko sprejmemo to formulo, ker se Španija nikoli ne bo spuščala v boje, pri katerih bi sama lahko kaj izgubila. Njena razsodniška naloga bi bila lahko samo mikroljubna, ker mu to narekuje njena politika in nje interese. Iz tega vzroka težji Španija po zunanjem miru, kakor tudi zato, da lahko v sedanji politični in gospodarski krizi doseže notranji mir in razvije svoje gospodarske možnosti.

POZIVI

Vsi naročniki katerim je, oziroma bo v kratkem poslala naročnina za list, so naprošeni, da jo po možnosti čimprej obnove. — Uprava "G. N."

SEDEM KNJIG za \$2.-

DEDEK JE PRAVIL...

Knjiga za mladino, ki vsebuje dve ljubki pravljici. — Knjiga je bogato okrašena s slikami

MESIJA

Razprava verske vsebine, katere je spisal bivši ljubljanski kneričnik. To je eno njegovih najboljših del. Morda se noben slovenski pisatelj ne zna tako pogledati v otrokovo dušo, kot se zna Ksaver Meško. Knjigo je bogato ilustriral Šaša Santel.

MLADIM SRCEM

SUNEŠKI INVALID

Povest za slovensko ljudstvo, v kateri so opisani razburilivi dogodivljaji mladega mornarja.

PARIŠKI ZLATAR

Skrupozno zanimiva zgodovinska povest iz dobe francoskega kralja Ludovika XIV. Izšla je v tleh naših, kar znači, da je bilo po nji veliko povprečevanje.

BALKANSKO-TURŠKA VOJNA

181 strani debela knjiga s slikami. V nji je natančno opisana vojna, ki je bila predhodnica našega osvobodilnega boja.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI
KOLEDAR

Vsebuje zanimive članke, povesti, zanimivosti, pesmi, šale, itd.

Knjigarna "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SKRIVNOST NEZNANKE

ROMAN IZ ŽIVLJENJA
Za Glas Naroda priredil G. P.

44

(Nadaljevanje.)

Zakaj je odšel tako od nje, potem ko je pogledal na kak način? Zakaj jo je pustil z vsemi njenimi dvojnimi? Ali je bila le prevara ali pa je vdevala v resnici v njegovih očeh pristen, iskren izraz?

Skočila je zopet pokonci ter si pritisnila roki na srce. Ne, ne, tako upanje je bilo preveliko in je moralo prineti najtežje prevare. Ne, to je bila neresnica, on je ni mogel ljubiti tako. Ali ni bila še pred kratkim priča, kako je prebledel ter postal tako strašno bled, ko je zagledal Liko Rotberg?

Ne, to ni bila ljubezen na prvi pogled! To ni bila ljubezen, ki je sila iz njegovih oči, temveč mogoče dobroti, skrb ali pa sočutje. Njena domišljija ji je zaigrala velik trik. Ona se je udajala zmotam, ki so se razbiliti v nič. Prisilila se je k miru ter skušala prigorjati sami sebi, da se je zmotila.

Skušala je tudi misliti na druge stvari. Medtem je prišel čas, da se je morala poglobiti za kosilo. Prišla je njena hišna ter vprašala, kakšno obliko naj pripravi.

Nato je odkorakala dol v dvorano. Werner Hollman in Gunter sta vstopila kmalu nato noter.

Gunter je izgledal zelo bled, a drugače je bil miren kot ponavadi. Plaho se je oziral na vse strani.

Ko je zapazila, da se ni v njegovem obrazu premaknila niti ena votca, je postala tudi mirna.

Sedli so za bogato obloženo okroglo mizo. Grof Gunter je takoj pričel z zabavo.

Kazal je neko prisiljeno veselost in tudi Dgamar se je udeležila zabave.

Oba pa nista bila prav pri stvari. Hollman se je izognil pogledati tako grofo kot grofico. V njegovih očeh pa je ležalo ono skrivnostno svetlikanje, kadar je naslovil nanjo kako besedo.

Jedila so odnesli zopet nedokajena, čeprav so bila izvrstno pripravljena.

Nikdo pa ni pazil nato. Najmanj pa Dagmar.

Njene misli so bile pri povsem drugih stvareh. Ko je bila po obedu servirana moka, je rekel Hollman prosiče:

— Gospa, ali hočete danes popoldne sedeti že nekako pol ure? Domnevam, da vas bomo zadnjičkrat nadlegovali, kajti upam, da bom danes dovršil sliko!

Dagmar pa ni bila nikakega poželjena. Da bi izpolnila prošnjo Hollmana. Vsa tedaj je rekla, da jo veseli, da bo slika gotova in da bo nato lahko odpotoval.

Nato je odšla z njim v stajanje.

Čutila je zopet tako kot na dvorni veselici, ko jo je pritisnil diadem. Čutila je se sploh potro, a skušala premagati to slabost.

Hollman ji je prišel nasproti ter poljubil njeno roko.

— Moja kraljica prihaja k svojemu vazalu! — je rekel prilizljivo. Ona pa ni ničesar odgovorila ter zavzela le mesto, ki je bilo predpisano za sliko.

Hollman je zopet vzel svoje mesto pred štafeto.

Čutil je, kako vibrira v Dagmar razburjenje ter domneval, da ve-lja to njemu. Njegove oči so žarele na njenem bledem, sladkem obrazu.

On je zapazil, da je popolnoma zamisljena. Sempatam je stopil k njej, popravil sempatam kako gubo na njeni obleki ter korigiral njeno stadišče.

Medtem, ko si je navidez prizadeval, da popravi nekaj na njeni sliki, so se njegove oči uprle s sugestivno silo na njen obraz.

Čakal je na učinek tega pogleda, da nato prične svoj napad. Zaenkrat pa naj bi prišlo drugače.

V svoje veliko presenečenje je vstopil grof Gunter, potem ko se je Dagmar najrajša komaj deset minut v stajanje.

— Jaz vendar ne motim? — je vprašal Hollmana.

Hollman bi ga najrajše videl v škrtovi deželi, in lice Dagmar se je pordečilo. Njeni ustnici sta se stresli in tudi čelo je postalo nagubano.

— Mala, lepa grofica je zelo malo razveseljena od pojave svojega moža kot sem jaz. Upam, da ne bo ostal dolgo, — si je mislil Hollman. V tem slučaju pa naj bi bil zopet zmoten.

Gunter je sedel ter rekel mirno:

— Vi ste rekli, da bo portret moje žene zaključen danes. Tega trenutka nisem hotel zamuditi. Vsa tedaj sem prišel.

Govoril pa ni resnice. Skrb za Dagmar ga je prignala semkaj. Danes si je rekel, da se ne bo spustil v boj s Hollmanom za posest njene- ga srca. Dokler se ne domeni z njo natančno, je ne sme skušati zavešči v greh in skušnjo.

Sklenil pa je, da bo do konca prisostvoval tej predstavi.

Hollman se je ugriznil v ustnico ter se umaknil za štafeto. Dagmar pa je začutila, kako vsa zopet pretrpeje razburjenje.

Vedela je, da mora upreti svoje oči na mesto, katero ji je pokazal Hollman ter ni mogla videti svojega moža.

On pa jo je lahko opazoval podrobno.

Tako je bila Dagmar izpostavljena pogledom obeh moških.

Hollman je videl, da se ne bo grof sedaj premaknil s svojega mesta, predno ne bo gotova slika. Vsa tedaj je zelo prikriljal sejo. Komaj je minulo pol ure, je že odločil čopit ter rekel z globokim vzdihom:

— Najprilicnejša hvala, grofica, — jaz sem gotov!

Dagmar je bila vesela, da je oproščena ter je takoj opustila svojo pozicijo. Ob istem času se je dvignil tudi Gunter.

Hollman je zasukal štafeto ter rekel:

— Sedaj sodita sama!

Oba zakonca sta stopila pred sliko. Dagmar je bila naravnost pre-senečena.

Hollman je prekosil samega sebe.

Slika se mu je izvrstno posrečila.

Grof Gunter pa je stal kot okamenel. Z velikimi očmi je zrl na sliko.

Tukaj je stala Dagmar pred njim, kot jo je videl v svojih nemirnih sanjah. Hladni, formalni izraz je popolnoma izgubil z obraza.

Lahko stajal smeja je ležal krog njenih ust in oči. Bile so iste oči, ki so srle izpod čela.

Profesoren v notranjost je gledal Gunter na ta krasni obraz in ob-čudovanje nad umetnostjo slikarja se je mešalo z njegovo ljubosum- nostjo.

Kako je prišel Hollman do tega, da tako naslika Dagmar?

Brez dvoma se mu je morala pokazati v taki poziciji!

Njemu ni nikdar privoščila tega smeja.

Bila je ljubeča ženska, ki mu je zrla nasproti s te slike. Ženjalni čopit umetnika je postal njegov izdajalec!

Z uničujočim pogledom je presunila njegovo dušo misel, da ljubi Hollman Dagmar in da je ljubljen tudi od nje.

Noben dvom ni bil več mogoč.

Gunterju je bilo pri duši kot da je okraden za nekaj krasnega in nedosegnega. Postalo je tiho v stajanju. Vse tri osebe so stale tiho pred sliko grofice Dagmar.

Krasno se je dvigala iz okvirja, kot da hoče vsak trenutek stopiti ven. Krasni roki sta bili nepokriti in ena roka je ležala na naslonjači stola. Druga pa je graciozno oprijemala obleko, katero je nosila na dvoru.

Bila je naslikana s tako živahno resničnostjo, da se je svetil tudi diadem v njenih kostanjevih lasih.

Gunterja je obšlo tresenje, ko je gledal na to sliko. Vse to je lahko zapazil slikar. Cele ure bi se lahko pasel na tem pogledu.

Zagrebel je svoje nohte v dlani ter stisnil usta. In če bi ga ona po-gledala, bi se morala smejati.

— Naše molčanje vam kaže, mojster Hollman, kako vpliva vaše de-lo na nas. A vi ste mi v resnici laskali! Tako lepa v resnici ne izgle-dam!

Z blestečim pogledom se je ozrl Hollman vanjo.

— Naslikal sem vas tako, milostljiva grofica, kot so vas videle moje oči.

(Dalje prihodnjic.)

SMRT MILIJONARJEV —
SREČA DRŽAVE

Veliki primanjkljaj, ki ga pred-vidava proračun angleške države, se bo močno zmanjšal s smrtjo devet-najstih milijonarjev, ki so umrli še-le proti koncu proračunskega leta. Davek na zapuščine je na Angle-škem silno visok. Pri 1 milijonu funtov šterlingov znaša 30% in se stopnjuje celo do 50%. 19 umrlih milijonarjev je zapustilo okroglo 45 in pol milijona, od katerih dobi država čedno vsoto 23 in pol milijona funtov šterlingov.

Na prvem mestu je ogromna za-puščina lorda Ashlcna, tvorničarja za čimolje, ki je ostavil 9 in pol mi-lijonov funtov šterlingov. Tudi bra-ta lord Dewar in lord Forteviot, tvorničarja whiskija, sta zapustila 9 milijonov. Tobačno pralazdnja je pripisovala dve milijonski vsoti. Sir G. Vernon Wills je ostal 2 milio-na, Sir Joseph Hood pa 1.2 milio-na. Mlekarska industrija je vrgla dedičem 2 milijona, zapuščina ne-kega tvorničarja biskvita 1 milio-n. Lastnik kemične tvornice lord Brotherton, čigar tvornice so prešle v last Imperial Chemical Industries, je zapustil 1 milijon in pol. Major Andrew Coats, lastnik industrije za sukanec, je ostavil 3 milijone, Sir Otton Beit, ki je svojčas po-deval premoženje po svojem bratu Alfredu Beit-u, najdišče diamantov in zlata, je zapustil 3 in tri četrt milijona. Sir Friderik Eekstein je ostavil 1 milijon, plemenitaši pa: Northumberlandski vojvoda 2 mi-lijona in pol, Earl of Seaton 1.8 mi-lijona.

Angleška država je torej srečna dediščina milijonskih premoženj in se ji godi tako kakor nekoč rimske-mu cesarstvu, kjer so milijonarji oslavljali ogromna volila cesarjev, da niso ti pobrali vsega njihovim dedičem.

Angleška država je torej srečna dediščina milijonskih premoženj in se ji godi tako kakor nekoč rimske-mu cesarstvu, kjer so milijonarji oslavljali ogromna volila cesarjev, da niso ti pobrali vsega njihovim dedičem.

ZA \$7,500.00

zamorete kupiti 230 AKROV VELI-KO FARMO; 30 glav goveje živine, orodje, pridelek itd. Lahki pogoji. Brezplačen seznam farm, ki so na-prodaj.

Mr. Douglas,
Herkimer, N. Y.

MOŽ, KI JE 70-KRAT UTONIL

Angleški policiji ni prizadejal menda nihče takšnih sitnosti kakor sedaj že 82-letni Viljem Price iz Gloucesterja. Vedno pa se mu je posrečilo, da se je odtegnil kazni, ker niso mogli nikdar najti zanj primernega paragrafa.

Mož je živel namreč ob neki vo-di in je posojal športnikom in ne-športnikom čolne. Včasih pa si je dovolil tako-le šalo:

Na nasproten breg je odpeljal svojo obleko in jo dobro skril. Na-to se je peljal nazaj in čakal, da se je nabralo na bregu kaj ljudi; ko pa se mu je zdel trenutek ugoden, je skočil v vodo in — utonil. Uto-nil pa je le navidezno; bil je nam-reč izvrsten plavalec, ki je plaval pod vodo na drugi breg, kjer se je pre-oblekel v skrito suho obleko, potem pa se je šel udleževati rešilne akci-je za neznanega utopjenca. Ljudje so mu pa plačevali prav lepe zneske za izposojene čolne, za iskanje u-topljenca.

Price je imel ljudi leta in leta za bedake, dokler mu ni prišla policija na sled. Moža so postavili pred so-dišče, sodišče pa ga je opredstilo.

SKODLJIVOST STARIH
ZDRAVIL

V vsakem gospodinjstvu se nabe-re sčasoma cela domača lekarna najrazličnejših zdravil. Iz štedil-jivosti jih hranijo, da jih uporabijo ob primernih prilikah.

To je prav, treba je pa paziti, da se ne pokvari. Razne maže ter zeli se dajo lahko tako shraniti, da jim tudi daljši čas ne škoduje. Nevar-nejša so pa prava zdravila v obliki tekočin in tablet, ki se prej ali slej razkrojijo in lahko postanejo ze-lo škodljiva, tudi če so bila prej povsem nedočne vrste. Lajpak pa jim na zunan običajno ne bo videl, ali so že pokvarjena ali ne.

Vsekakor je priporočljivo zdravi-la, ki so ležala že dalj časa, pred zopetno uporabo pokazati zdravni-ku ali lekarnarju, ki bosta bolje vedela, ali je zdravilo še uporabno ali ne.

Vsakovrstne
KNJIGE
POUČNE KNJIGE
POVESTI in ROMANI
SPISI ZA MLADINO

se dobi pri

"GLAS NARODA"

216 W. 18th Street New York, N. Y.

Telephone: CHELSEA 3878

POPOLEN CENIK JE PRIOBČEN
V TEM LISTU VSAKI TEDENKNJIGARNA
"GLAS NARODA"
216 West 18th Street
New York, N. Y.

(Nadaljevanje.)

PESMI IN POEZIJE:

Akropolis in Piramide 50
brodirano 50
Azazel, trdo vez 1.25
Balade in romance, trda vez 1.25
Bob za misli zob, trda vez 40
Kraguljčki (Utrva) 45
trdo vezano 50
Meje obzorja, (Gangli) 1.25
Narice (Gruden), broš. 30
Primorske pesmi, (Gruden), vez. 35
Slutne (Albreht) broš. 30
Pohorke poti (Glaser) broš. 30

Oton Zupančič:

Ste ugank 50

V zarje Vidove, trd. vez 30

Viljica. Pesmi za mladost 60

Zvečki. Zbirka pesni za sloven-ko mladino. Trdo vezano 30

Zlatoreg, pravljice, trda vez 60

Slovenska narodna lirika 50

PESMI Z NOTAMI:

NOTE ZA KLAVIR

(Pavčič) Klavirski album 75

(Pavčič) Slovenska koračnica

10 zvezkov. Vsak zvezek po 30

10 zvezkov skupaj 2.50

NOVE PESMI S SPREMLJEVANJEM

KLAVIRJA

Album slov. narodnih pesmi

(Prelovec) 80

Sest narodnih pesmi (Prelovec) 80

Pesmarica moških zborov

(Balatka) 1.25

MEŠANI in MOŠKI ZBOR

Priložnostne pesmi (Grum) 1.10

Slovenski akordi (Adamčič) :

I. svesek 75

II. svesek 75

Pomladanski odmevi, I. in II. sv.

vsak 45

Ameriška slovenska lira (Holmar) 1.20

Orlovski himne (Vodopivec) 1.20

10 moških in mešanih zborov —

(Adamčič) 45

MOŠKI ZBOR

Trije moški zbori (Pavčič) :

Izdala Glasbena Matica 40

Narodna nagrobica (Pavčič) 35

Gorski odmevi (Labarnar) 2. sv. 45

SAMOSPJEVI:

Štirje samospjevi, izdala Glasbena

Matica 45

Naši hmiti 50

MEŠANI ZBORI:

Planinske, II. sv. (Labarnar) .. 45

Trije mešani zbori, izdala Glasbena

Matica 45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVA-

NJEM:

Domovini, (Foester) 40

Izdala Glasbena Matica

Gorske cvetlice (Labarnar) četve-ro

in petero raznih glasov 45

Jaz bi rad rudičel roč, moški zbor

s bariton solom in priredbo sa dvospev 20

V popeljnič noči (Sattner), kan-tanta za sol, zbor in orkester,

izdala Glasbena Matica 75

Dve pesmi (Prelovec), za moški

zbor in bariton solo 20

Kuplet (Grum), Učeni Mihee,

Kranjske žoge in navade, Ne-zadovoljstvo, 3 sveski skupaj 1.25

Kuplet Kuzma Muca (Parma) 40

PESMARICE GLASBENE MATICE:

1. Pesmarica, uredil Hubad 2.50

4. Koroške slovenske narodne

pesmi (Svitarčič) 1, 2, in 3.

sv. skupaj 1.25

MALE PESMARICE:

St. 1. Srbske narodne himne .. 1.5

St. 1a. Šte čutiš, Srbine tuži .. 1.5

St. 10. Na planine 1.5

St. 11. Zvečer 1.5

St. 12. Vasevalce 1.5

Narodne pesmi za mladino (Zi-

rovnik) 3 sveski skupaj 50

Slavček, zbirka šolskih pesmi —

(Medved) 25

Vojško narodne pesmi (Koci) .. 30

Narodne vojaške (Ferjančič) .. 30

(Pregelj) 1.25

Lira, srednješolska, 2. sveska sku-

paj 2.25

Troglavski mladinski zbori:

Mešani in moški zbori, (Aljaš) —

3. svesek: Psalm 118; Ti veselo

poj; Na dan; Divna noč 40

5. svesek: Job; V mraku; Dneva

nam pripelji zar; Z vencom tem

ovenčam slavo; Triglav 40

6. svesek: Opomin k veselju; Sve-

ta noč; Stražniki; Hvalite Go-

spoda; Občutki; Geslo 40

7. svesek: Slavček; Zaostali ptič;

Domorodna iskrica; Pri svadbi;

Pri mrtvaškem sprevodu; Geslo

8. svesek: Ti osrečiti jo hoti (me-

šan zbor); Prijatelji in sen-

ca (mešan zbor); Stoj!, solnce

stoj; Kmetški him 40

CERKVENE PESMI:

Domači glas, Cerkvene pesmi za

mešan zbor 1.25

9. aprila: Stuttgart, Cherbourg, Bremen

10. aprila: Paris, Havre

Homerie, Cherbourg

Roma, Napoli, Genova

11. aprila: Minnewaska, Cherbourg

Lapland, Cherbourg, Antwerpen

14. aprila: Vulcania, Trst (IZLET)

Aquitania, Cherbourg

15. aprila: Leviathan, Cherbourg

America, Cherbourg, Hamburg

Europa, Cherbourg, Bremen

Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

16. aprila: Berlin, Boulogne sur Mer, Bremen

17. aprila: Majestic, Cherbourg

St. Louis, Cherbourg, Hamburg

Reliance, Cherbourg, Hamburg

Pennland, Cherbourg, Antwerpen

21. aprila: Berengaria, Cherbourg

Lafayette, Havre

22. aprila: President Harding, Cherbourg, Ham-

burg